

NOVI TEDNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

TITOV POZIV

Kdor je besede predsednika Tita v intervjuju za »Vjesnik« poslusal prav, ne le na pol in s slabo vestjo, razume za kaj gre. To je bil poziv na boj proti vsemu, kar ni socialistično, kar ni samoupravno, kar je proti interesom delavskega razreda v naši praksi.

Kaj bi okolišali. Na pot smo šli in vprašali delavce, v imenu katerih in za katerih interes je Tito govoril. Kaj mislijo o Titovem zadnjem nastopu pred javnostjo. Kakšne so njihove predstave o bogataših, kaj mislijo o načinih kopičenja bogatstva, kaj je po njihovem še sprejemljiva nagrada za delo in kako storiti konec temu grdemu prisadu v naši stvarnosti?

Tu je zdaj beseda delavcev: **ELICA FORSTNER**, ki že 25 let za skromno plačo dela v žalskem Juteksu: Ko sem ga poslušala, mi je bilo, kot bi govoril v mojem imenu. Delavci nismo tako zabiti, da bi ne videli okoli sebe ljudi, ki malo delajo, a dobro živijo. V Libojah, kjer stanujem v hiši, ki ji stene v curkih zamaka vlaga, je vikend. Pa kakšen! Bila bi presrečna, če bi imela takšno hišo za stanovanje. Bojim se, da tudi zdaj delavci ne bomo upali z besedo na dan. Bogat je zame vse to brez kreditov. Med temi so taki, ki so začeli iz revščine, kot mi v večini, ki se niso bogati že rodili.

JOZE TURNSEK, strojni ključavničar iz SIP v Sempe-tru: Bogati so tisti, ki imajo več kot potrebujejo, ki si privoščijo velik luksuz v časih, ko je še toliko ljudi na meji pomanjkanja. Mislim, da je milijon dinarjev največ, kar bi nekdo lahko v naši državi opravičil kot rezultat dela.

ZOFKA HANDEL, merilka v Lastovkic na Polzeli: Petsto jurjev za dobro in pošteno delo je za nas delavce še sprejemljiv dohodek, ki ga strokovnjaku, odgovornemu nihče ne bo očital. Milijonov na mesec si na pošten način nihče ne more zaslužiti. Počistiti je treba kontrolo. Komunisti bomo morali začeti

kazati s prstom: povej državljan, od kod ti imetje. Tudi to ni prav, da imajo ljudje lepa družbena stanovanja, zgradijo pa vile za vikende. Naj grejo vanje stanovat.

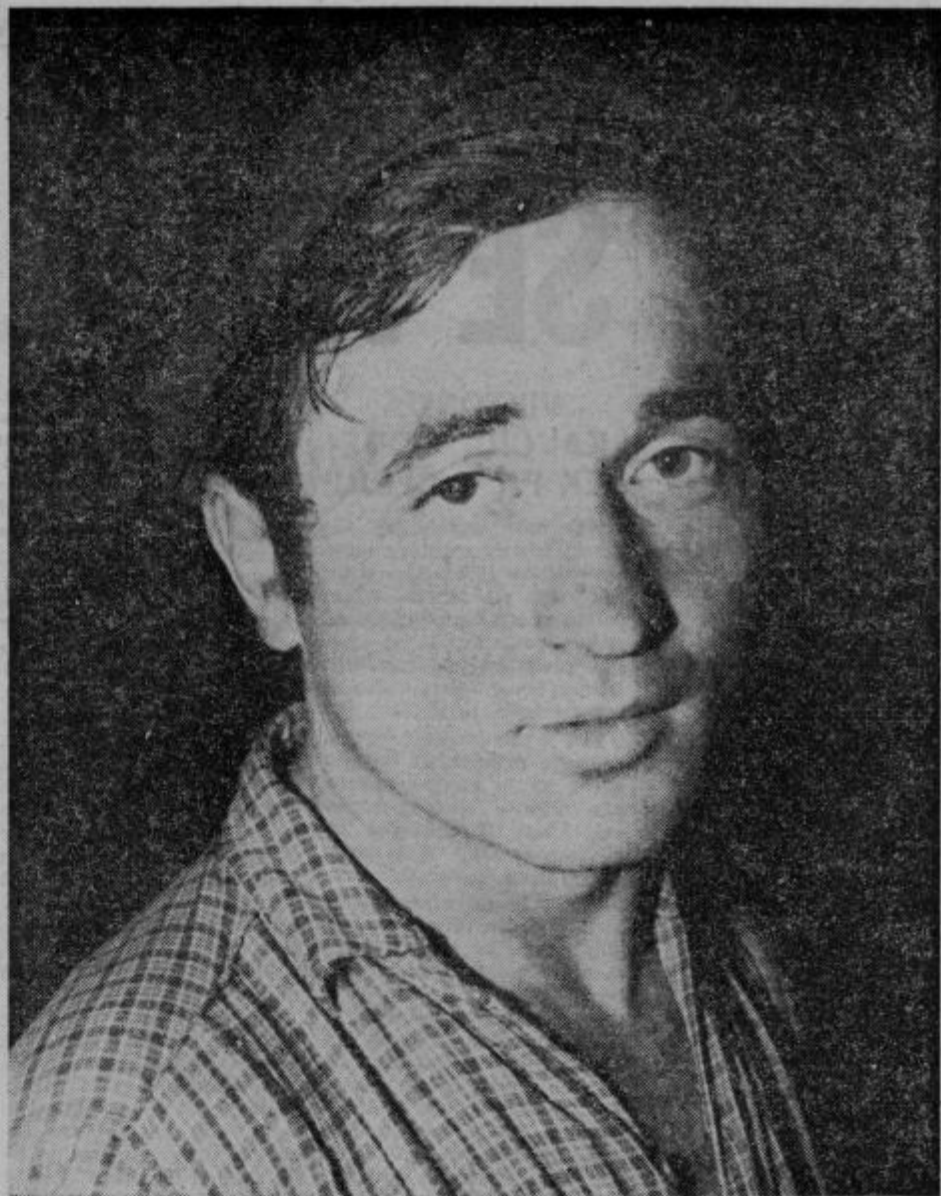
FRANC MALUS, kmetijski tehnik pri »Vino-Smartno«: Tito je bil oster, kot se nikoli doslej. Upam, da bo šlo tokrat zares. Razlikovati moramo dobro situirane, delovne ljudi od bogatašev na tuj račun, na račun družbe. Bogatstvo prihaja s spekulacijo, goljufijo, izkoriščanjem položaja in tudi navadnim kriminalom. Pol milijona je po mojem dovolj soliden dohodek za še tako uspešnega strokovnjaka. Klobuk dol pred delavci, ki si ob majhnem dohodku postavijo streho nad glavo. Pravim, da delavci vse to vidijo, le ne pridejo z besedo na dan, kjer je treba.

ANTON GOLOB, usnjar iz tovarne usnja v Soštanju: Kakorkoli, vsi bogatini so bogati na račun družbe. Dohodek, ki presega 500 do 600 starih tisočakov, je vprašljiv. Tudi med nekaterimi obrtniki so bogatini, ki me ne bodo prepričali, da so bogati od dela svojih rok. Ali izkoriščajo družbo, goljufajo, se prek zvez s korupcijo držijo v sedlu. Kar zadeva reševanje problema, sem žal pesimist. Kaj je s to presneto bančno umolčevnostjo?

KARL PUSNIK, rudar iz rudnika Laško: Ne gre mi v glavo, kako smo se knapi kregali za štiri milijarde kredita, da bi imeli kruh, ko bo premog pošel. Pa takole slišiš, da so pri nas milijarderji, posamezniki ki imajo toliko. 19 let sem rudar in žena je tudi delala pri rudniku. Kaj imam? Nedokončano hiško, pokvarjeno hrbenico od samega dobrega. Če jaz napenjam petne žile za dvesto jurjev, je trikrat več, kot dobim jaz, dovolj za še tako »živino«. Komunisti bodo morali zaropotati in ne pustiti k besedi tiste, ki jim Titov poziv ni po volji. Treba se je lotiti tudi roke, ki roko umiva.

ANICA KOLSEK, tkalka iz laške »Volne«: Nekateri pač znajo, pošteno ali nepošteno, najbrž že nepošteno. Tudi med kraji so prevelike razlike. Bogatini ponekod vlečejo za seboj še druge, drugje pa ni niti za skromno življenje. Tito ima prav, pa tudi to, da njegova beseda premalo zaleže. Nekdo ukrade milijone, potem pa naenkrat ni več pri pravi pameti. Pri pameti nismo delavci, ki se pustimo goljufati, izkoriščati. Dokler s prstom ne bomo kazali za takimi paraziti, bo vedno kdo, ki jih bo skrivaj in z uspehom branil. Verjeli bomo, ko bodo odgovorni prvega močno zarteli. Kako je to? Tito kritizira, mi kritiziramo, vmes pa božji mir?

Je potreben še komentar na vse te misli. Delavci ne upajo reči? Saj so rekli. Pravkar. **JURE KRASOVEC**

Adi Furman, že deset let kovač v Kovaški industriji v Zrečah. Rad opravlja to delo, čeprav je v starem delu tovarne Foto: D. Medved

Slov. Konjice

PRAZNIK USPEHOV

Današnji občinski praznik prebivalcev Slovenskih Konjic je nov. Odvrgli so spomin na najtemnejši dogodek naše zgodovine, na frankolovske žrtve in izbrali za praznovanje dan zmage in zmagovite bitke pohorskega bataljona.

Današnji praznik je za prebivalce konjiške občine dan uspešnih gospodarskih rezultatov. V zavest ljudi počasi pronicajo zmagovite številke načrtnega gospodarstva. Počasi, a zanesljivo so ubrali pota, ki so jih pripeljala do 65 milijonov letošnje realizacije. Vsi ti dosežki pa so plod trdega dela, saj so večino morali ustvariti sami. Banka jih je s krediti pogostokrat obšla in le zaslugi programirane dela posameznih podjetij gre zahvala, da so danes na trdnih, čvrstih nogah.

Polletni rezultati kažejo, da bo prav v letošnjem letu dosežen rekord v ustvarjanju

presežka v vseh povojnih letih. Svoj obraz so obrnili k delavcu in ko so mu ustvarili dobre gnotne pogoje, je pričel vračati. Letos so bili še na repu osebnih dohodkov v slovenskem merilu, danes že beležijo boljše rezultate. Le malo je še tistih, ki prejemale manj kot tisoč dinarjev osebnega dohodka. In prav tem, so v delovnih organizacijah sklenili, da jim bodo pomagali. V Konusu so razvili solidarnostni sklad, dvignili osebne dohodke, sledili so jim še v Kostroju in tudi v Lipu skrbje v največji možni meri za delavce. Vsa ta velika podjetja pa v pretekli meri vlagajo veliko denarja v investicije, pri tem pa je delež bančnih kreditov zelo majhen. Res je, da bi bilo napak zanašati se na tujo pomoč, pa vendar je včasih mačehovski odnos bančnikov do konjiške občine skoraj nerazumljiv.

Zato pa je danes njihov praznik toliko lepši. Vse, kar so ustvarili, je sad lastnega dela. In kaj je prijetnejše, kot ozreti se na pošteno prehojeno pot? Velikokrat je bila tlakovana s težavami in preveč bi bili optimistični, če bi rekli, da teh več ni. Dokaj dobremu osebnemu standardu bodo dodali s samopriskevkom v prihodnjem letu še urejen družbeni standard. Ljudje so pripravljeni pomagati, saj se zavedajo, da kolikor bodo dajali, toliko bodo prejeli. Nič več, nič manj!

Občani Slovenskih Konjic imajo danes dela prost dan. Zbrali so se na velikem zborovanju v Zrečah, da skupaj proslavo svoje uspehe. Ker zaupajo v moč dela, temu dodajo še trdno voljo in že je pred njimi lepša prihodnost. Narejeni so prvi trdni koraki, postavljeni so temelji, da je ta vera utemeljena!

ZAOSTAJANJE V RASTI

Odborniki zhora delovnih skupnosti Skupščine občine Celje so se pretekli torek zbrali na ločeni seji zhora, na kateri so poleg ocene gospodarskih gibanj v celjski občini v letošnjem prvem polletju obravnavali še aktualno problematiko izvajanja sanacijskega programa v Cinkarni in ocenili prizadevanja kolektiva EMO za predvideno integracijo z združenim podjetjem »SKRA«.

Oceno gospodarskih gibanj v prvem polletju je podal načelnik oddelka za gospodarstvo **IVAN PETAVEČER**, ki je še zlasti poudaril prepočasno rast industrijske proizvodnje, njeno stagnacijo in v posameznih primerih celo zaostajanje. Vzrokov za tako stanje je seveda več, dokajšen vpliv imajo na to tudi stabilizacijski ukrepi, po svoje pa nedvomno prispeva tudi prevelika razdrobljenost gospodarstva, še zlasti pa tako imenovanega kovinskega kompleksa. Počasnejši rast pa je zabeležila tudi trgovina, ki se je sicer kot panoga že močno uveljavila v strukturi celjskega gospodarstva. Kot predsednik sanacijskega odbora EMO je poudaril pomembnost predvidene integracije ter nakazal pridobitve, ki bodo v primeru uspešne integracije nastale. **B. S.**

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Najprej nekaj besed o novici, ki je za naš delovni kolektiv, ker pač ustvarjamo dva medija, Novi Tednik in Radio Celje, zelo pomembna — Radio Celje že oddaja tudi dopoldne. Naložili smo si veliko nalogo, toda upamo, da jo bomo dobro opravili. V zadovoljstvo vseh poslušalcev. Veseli pa seveda bomo, da se boste oglašili s kakšnimi mnenji in predlogi, kakšna naj bo dopoldanska ura kramljanja.

Presenetljivo lepo se je pričela nagrajna igra Spoznajmo se. Zelo lep odziv. Dobili smo osebo tedna — Jožeta Jerama iz Spodnjih Gor pri Braslovcah. O njem boste prebrali nekaj več v prihodnjem NT. Današnja sliko smo posneli v Velenju. Ko pošljate kupon, ne pozabite napisati naslova osebe, ki ste jo na sliki obkrožili.

Danes praznujejo občani Slovenskih Konjic. Razumljivo je, da zato NT na več mestih poroča o dogodkih iz konjiške občine. Vsem občanom, ki imajo v Slovenskih Konjicah za praznik prost dan, še naše čestitke, da se imajo danes v Zrečah resnično lepo.

VAS UREDNIK